

SÖZ SANATLARI

1. Aşağıdaki şiirlerde benzeyen ve benzetilen varlıkları bulup yazınız.

Yolcuğum bir kuru yaprak misali
Rüzgârın önüne atılmışım ben.

Benzeyen

Benzetilen

.....

.....

Başka sanat bilmeyiz karşımızda dururken
Yazılmamış bir destan gibi Anadolu'muz

Benzeyen

Benzetilen

.....

.....

Kul Mustafa karakolda gezerken
Gülle kurşun yağmur gibi yağarken
Yıkılası Bağdat seni döverken
Şehitlere serdar oldu Genç Osman

Benzeyen

Benzetilen

.....

.....

Cebeci Köprüsünün üstü
Karınca yuvasına benziyor
Hamallar, körler, topallar
Oturmuş nasibini bekliyor.

Benzeyen

Benzetilen

.....

.....

Gürz ayaklı, kalkan elli
Sancaktar olduğu
Sancak tutuşundan belli

Benzeyen

Benzetilen

.....

.....

Ah bu türküler, köy türküleri
Ana sütü gibi candan
Ana sütü gibi temiz.

Benzeyen

Benzetilen

.....

.....

2. Abartma sanatının yapıldığı cümleleri işaretleyiniz.

Yaşlı adam, dünyanın yolunu yürümüş, sonunda evine ulaşmıştı.

Sıcaktan insanın beyni kaynıyor.

Komutan gür bir sesle komut verince yer gök titredi.

En sevdiğim arkadaşım günlerce benimle konuşmadı.

Aracımız bozulunca 3 km yürüdük.

Köpekler havlayınca çocuklar sağa sola kaçıştı.

Taşı sıkça suyunu çıkaracak kadar güçlüydü.

3. Aşağıdaki şiirde konuşturulan varlıkları bulup yazınız.

Arı sordu: Şen kelebek
Neden böyle süslenerek
Çiçeklere seslenerek
Uçuyorsun benek benek

Benim adım dertli dolap
Suyum akar yalap yalap
Böyle emreylemiş Çalap(Tanrı)
Derdim vardır inlerim.

Küçük bir çeşmeyim yurdumun
Unutulmuş bir bağında,
Hiç kesilmeyecek suyum
Yıldızların aydınlığında.

Ey banım sarı tamburam!
Sen ne için inlersin?
İçim oyuk, derdim büyük
Ben onun için inlerim.

Güğüm bir gün tepsiye:
"Yola çıkalım." dedi.
Testi: "Korkarım." dedi.
Evde kalmak istedi.

Ben bir ayırık otuyum,
Ne buğday amcam ne piriñç dayım.
Mısırla akraba bile değilim.

4. Aşağıdaki cümlelerde kişileştirilen varlıkları yazınız.

Çatma kurban olayım çehreni ey nazlı hilâl!	
Bülbül gülün dikenlerinden çok şikayetçiydi.	
Bir aydır rafta beklemekten canı sıkılmıştı kitabın.	
Balkondaki menekşeler küsmüş kışa.	
Güneş geceleyin uykuya çekilir, ay doğar.	
Gün geçer, zaman ağlar Yay geçer, keman ağlar Yârinden ayrılanın Gözleri yaman ağlar	
Bu gece yarısında iki kişi uyanık Biri benim biri de uzayan kaldırımlar	
Yavru kanguru annesinin kesesinde durmak istemiyor, ilkbaharın gelmesini de fırsat bilerek koşup oynamak istiyordu.	
Gölün kıyısındaki küçük sandal insanların ona ilgisizliğinden şikâyet eder olmuştu.	
Güneş, çocuklar üşümesin diye sıcakık ışınlarını onların üstüne gönderiyordu.	
Son vapur da son yolcusunu alıp veda etti kıyıda kalanlara.	
Yağmur yağıyor Uzaklara gidiyor kuşlar Denizde balık, gökte kuşlar Yetim kalacak paslı limanlar.	
Keyifle taneyi öğüten değirmen, Ben değirmene akan boz bulanık su Beni değirmenden olmayana say Testiye kulp takmak her şeyden kolay	
Toprak ana kız doğurmuş Adını da ağaç koymuş Yazın giydirmiş onu Kış gelince soymuş	